

Zelená je dobrá

aneb povídka o tradiční hře tradiční hry

„Tráva je dobrá tak leda pro krávy“ prohlásil kdysi mladý Ivan Lendl. Velkým paradoxem jeho kariéry pak byla dlouhodobá cílená a neúspěšná snaha o dobytí Wimbledonského vavřínu, jediného Grandslamového titulu, který v jeho sbírce chybí. A ta snaha vyrovnat se s „wimbledonským komplexem“ přetrvává dodnes, kdy nabídl své služby jako trenér s jediným cílem, dobýt zdejší turnaj. Já bohužel nejsem Lendl, a proto není můj vztah k trávě tak vyhraněný. Fotbal nehraju, a když jsem chodíval hrát, tak na hřišti U pekáren byl povrch od trávy dokonce mnohem vzdálenější, než je ten u základní čáry na wimbledonském Centrkurtu po finálovém míčku turnaje. Polo hraju jedině o dovolené a ne na koni, ale v bazénu, a pažit poolbiliardových stolů je podobný spíše zátěžovému koberci, než jarnímu osení. Vlastně je mi tráva lhostejná. Vlastně, vlastně není. Každý týden ji musím sekát, protože jinak by nás doma zahubila. Takže ve výsledku má tráva mínus.

Co se ale naší tenisové kariéry týče, tak jsme začínali na „americkém betonu“. V české modifikaci se jednalo o asfalt v široké ulici, ale i americké betonové kurty jsou něčím preparovány, takže jsme až na nerovnost povrchu, občasné kaluže, díry v plotě a v zimě sníh, nebyli daleko od reality. Důvodem však nebyla snaha prosadit se v zámořské sérii, ale nedostatek kurtů, které by se více podobaly tenisovým. Škoda, že jsme to nedotáhli s tím tenisem dál, protože už vidím tu pamětní desku na oprejskaném baráku obývaném nepřizpůsobivou komunitou, obsypaném všudypřítomným bordelem v místě, kde by dneska člověk čekal spíše bandu feťáků, než sportovce na tenisovém kurtu.

Ale jedno se přeci nemění. I v současnosti se mi tenisté potkáváme s různými povrchy – vedle antuky a betonu s různými korky, korkovými drtěmi, minerálními povrchy, koberci a možná si i vzpomenete na takové umělohmotné destičky, které se dávaly na betonový podklad s cílem, aby to za deště či vlhka nehmatelně smekalo. Pro Liberec naprosto ideální povrch. Ale co tráva? – Možnost zahrát si tenis na trávě většinu hráčů asi ani nenapadne. Nenapadla by snad ani nás, kdybychom při cestě do Dublinu nezjistili, že máme volné odpoledne a že nebude vhodné začít ochutnávat Guinness moc brzo, protože pak bychom mohli být na večerní jednání přeladění. Ale co se dá, Irové prominou, v nudném Irsku dělat jiného než pít jejich lahodné moky? Lyžovat určitě ne, tak co? Přece hrát tenis! Pokud teď napíšu, že jsme začali shánět tenisové rakety, míče a oblečení, tak to bude vypadat zcela amatérsky, ale pokud napíšu, že jsme to vše vytáhli z kufrů, bude to zas vypadat až příliš profesionálně. Dobře, pravda je někde uprostřed i bez sklenice vína. Věci jsme měli s sebou, protože o možnost zahrát si, jsme začali přemýšlet již doma, ale se sháněním vybavení to i tak trochu platí.

Travnaté kurty jsou i zde výjimkou. Většinou mají beton nebo umělou trávu a je celkem jasné proč. Prší tu určitě častěji než u nás v Liberci a mokrá tráva je horší než ta mokrá umělá hmota. Ale dneska svítí sluníčko, je prý nejteplejší irský den, a v klubu Elm Park travnaté kurty jsou a můžeme přijít. ALE POZOR! Only in white! Což není Only for white! A tak se musí hrát v bílém oblečení a to od hlavy až k patě. Inu Wimbledon je Wimbledon. Kdo mě zná, tak určitě předpokládá, že mám plný kufr bílých

tenisových oblečků ☺.

Recepční v hotelu je velmi milá a ochotná, i když pihovatá, což Tomáš komentuje slovy, že rozhodně, ale rozhodně není jeho typ. Ale v tento moment je její ochota telefonovat po Dublinu asi větší předností než nějaká ta pižka navíc. Tenis hrávala v mládí, ale o tom, že na trávu je nutná bílá prý neslyšela. Obvolává ochotně další možnosti, ale vypadá jednodušší sehnat bílé oblečení, než jiné travnaté kurty. Na můj dotaz, kde je nejbližší výprodej levných bílých tenisových oblečků dostáváme odpověď, že v centru Dublinu možná něco seženeme. Místo za travou se tedy vydáváme za betonem „velkoměsta“. Tím, že po cestě zkusíme dva náhodné tenisové kluby, z nichž jeden je dokonce v sousedství nádherného ragbyového travnatého hřiště, ale oba mají umělé povrchy, nebudu vyprávění protahovat. Taky jsme po cestě svačili a zjistili, že všechny Irky jsou si dost podobné a Irům nezbyvá než ta dobrá whisky.

V centru Dublinu navštívujeme Ičko a ptáme se na obchodní distrikt namísto zájmu o pamětihodnosti, ale i tak nám v kapse uvízne letáček o exkurzi do Pivovaru (záměrně píšu velké P, protože je to ten nejslavnější). Odoláváme však všem nástrahám včetně happy hours a nalézáme snad jediný obchodní dnům v centru Dublinu. Je velmi podobný slavnému Gumu „v Maskvě“, ale pro nás obsahuje výprodejový krám, kde se za nějakých 30 €ček dají koupit šortky a triko dohromady.

Místní dopravu již máme zvládnutou, a tak stojíme o nějakých 30 minut později ve vestibulu Elm clubu a vidíme před sebou vedle obsazených umělých i skutečné travnaté kurty, opuštěné a čekající na zámořské a asi i zámožné turisty. Kustod nás znovu upozorňuje, že i jako nečlenové klubu zde hrát za jednorázový poplatek můžeme, ale rozhodně jen a jen v bílém. – Neutráceli jsme zbytečně!

Po chvíli si připadáme jak teplí bratři v triku, protože samozřejmě máme stejné bílé oblečení (samozřejmě to nejlepší za nejlepší cenu), ale hlavně jsme jediní v bílém, protože důchodci na golfových vozících v bílém nejsou a tenisté na umělce jak by smečem smet. První dotyky s povrchem jsou úžasné a je jasné, proč anglická šlechta vymyslela kdysi tenis jako travní sport. Kdybychom na trávě hráli od mládí, nemuseli bychom si dnes vázat kotníky, kolena a co všechno do bandáží a čeho

Odskoky jsou občas náhodné, prudké míče se po odrazu neskutečně zrychlují a stoupají tak do poloviny běžné výšky. Lítáme po kurtu ve velkém nadšení, kloužeme se, padáme, skáčeme skoro rybičky, a jak by napsali sportovní komentátoři, moc si to užíváme. Jsme zkrátka z trávy nadšení a slibujeme si, že se na trávu ještě vrátíme.

Výsledek zápasu není v pohledu celé akce samozřejmě důležité, ale stejně jsem vyhrál.

Jen v bílém...

Sít si musíme napnout sami

Muži v bílém

I tráva je fyzicky náročná

Tomáš s míčema i kouzlil

Výsledek není důležitý....